

Familieman Jaap Jongbloed

‘Ik vind het afschuwelijk dat mijn dochter zo ver weg zit’

Tolerant zijn en elkaar vrij laten, was een levensles die zijn inmiddels bijna 94-jarige moeder meegaf aan presentator Jaap Jongbloed (70). “Zelf vind ik het nog weleens lastig om ultiem betrokken te zijn bij mijn kinderen en ze tegelijkertijd vrij te laten.”

Al jong kreeg ik als oudste, maar ook mijn jongere broer en halfbroers en -zus, eigen verantwoordelijkheid van mijn moeder. Ze liet ons vrij in keuzes en was tolerant voor haar omgeving. In die tijd was acceptatie van homoseksualiteit of omgang met andere culturen bijvoorbeeld nog niet zo gewoon. Ik groeide tot mijn studententijd op in Den Helder - mijn stiefvader werkte als officier bij de marine - met een Indische en Antilliaanse gemeenschap. In mijn moeders ogen, die nog steeds zelfstandig woont, is iedereen gelijk. Ze is altijd op zoek naar het goede in de mens. Hoe ze reageerde toen één van mijn halfbroers vertelde dat hij op jongens viel, weet ik niet. Ik was het huis toen al uit. In mijn beleving is het nooit een probleem geweest.”

INTERESSE IN MENSEN

“Ik hoop dat ik tolerant gevonden word. Hoewel ik in kleine kring een duidelijke mening over iemand kan hebben. Ik ben wel geneigd om die mening te nuanceren als ik een persoon beter leer kennen. Net

als mijn moeder doe ik moeite om iemand te begrijpen. Bij mijn moeder gingen de gesprekken nooit over haar, ze had altijd belangstelling voor de ander. Dat laatste zal ik onbewust hebben meegenomen in mijn vak en het maken van het tv-programma ‘Het mooiste meisje van de klas’. Mijn interesse in mensen is net zo groot. Mijn kinderen helemaal vrij laten, vond ik moeilijker. Tieners moet je ook grenzen meegeven. Ik vroeg me regelmatig af of ik het wel goed deed. Terwijl mijn moeder ons gewoon losliet en er vertrouwen in had.”

SCHEIDING OUDERS

“Mijn biologische vader was jurist en werkte bij Shell. Twee keer hebben we in Nieuw-Guinea gewoond. Na de scheiding van mijn ouders verhuisde hij naar Den Haag en kreeg een nieuw gezin. Ik zag hem in vakanties. Ik heb de scheiding nooit als naar ervaren. Wie het initiatief voor de scheiding heeft genomen, is altijd een raadsel gebleven. Mijn vader is overleden en in de laatste fase van zijn leven heb ik daar nog eens uitgebreid naar gevraagd. Vast

staat dat mijn vader volop van alle geneugten van het expat-leven in Nieuw-Guinea heeft genoten... En mijn moeder heeft daar uiteindelijk haar nieuwe liefde ontmoet, mijn stiefvader die als jonge militair aan land kwam. Ik geef niemand de schuld; ze waren jong, twintigers nog maar.”

EIGEN SCHEIDING

“Ik heb wel last gehad van mijn eigen scheiding. Voor mijn ex en mij is het een goede beslissing geweest, allebei zijn we opnieuw getrouwd, maar ik vond het wel moeilijk voor mijn kinderen. Vroeger waren mijn vader en stiefvader minder in beeld als opvoeder; in mijn gezin was dit niet zo. Ik denk dat ik mezelf een betrokken vader mag noemen. Maar onze scheiding moet iets gedaan hebben met mijn kinderen. Gelukkig zijn mijn ex en ik wel altijd in harmonie met elkaar om blijven gaan. Dat is belangrijk. De eerste nacht dat ik wakker werd in mijn nieuwe optrekje dacht ik wel: ben ik 52 geworden om hier te eindigen? Hoe heeft het zo fout kunnen gaan? Uiteindelijk is alles goed gekomen.”

‘In mijn ambitie om er voor de kinderen te zijn, heb ik misschien wel vrienden verwaarloosd’

ONVOORWAARDELIJK BETROKKEN

“Ik vond het fijn om op te groeien in een groot gezin. Mijn moeder koesterde ons en was onvoorwaardelijk betrokken bij haar kinderen, en nu ook bij haar kleinkinderen en achterkleinkind. Zo sta ik er ook in met mijn kinderen en kleinkind. Ik probeer er altijd voor ze te zijn. Na de geboorte van mijn kleindochter paste ik ook wekelijks op. We hebben een sterke band. Ik zie dat ze me nu ook belt... Ondanks dat ik heel druk was met mijn tv-programma's, heb ik veel tijd aan mijn kinderen besteed. Eén dag in de week hield ik vrij voor ze, en in het weekend ging ik overal met ze mee naartoe. In mijn ambitie om er voor de kinderen te zijn, heb ik misschien wel vrienden verwaarloosd. Mijn jongste dochter woont sinds kort vanwege de liefde in Australië. Dat was wel even slikken. Ik gun haar de hele wereld, maar vind het afschuwelijk dat ze zo ver weg zit. Ik mis haar. Ik sta wel achter haar keuze. Al na een maand ben ik mijn dochter gaan opzoeken. Het is fijn dat ik weet hoe haar omgeving eruitziet, waar ze werkt en wie haar schoonfamilie is. Ik heb altijd spijt gehad dat ik niet een langere periode in het buitenland heb gewoond. Zoals mijn jongste halfbroer Tom (Kleijn, journalist bij ‘Nieuwsuur’, red.), die een tijdje in New York woonde. Alsnog naar het buitenland vertrekken kan niet meer: ik wil niet weg bij mijn kinderen en kleindochter.” ■

OP TV: *Het mooiste meisje van de klas*

In het allerlaatste seizoen van ‘Het mooiste meisje van de klas’ gaat Jaap Jongbloed weer op zoek naar de levensverhalen van meisjes die op de middelbare school harten in vuur en vlam zetten. Hoe is hun leven verlopen? De laatste drie afleveringen zijn te zien vanaf maandag 16 juni op NPO 1 om 21.30 uur. Jaap over het stoppen van het programma: “Uiteraard vind ik het jammer dat ‘Het mooiste meisje van de klas’ stopt. Ik merk zo vaak hoeveel troost en herkenning kijkers nog steeds putten uit de levensverhalen van deze vrouwen. Met het programma hadden we nog jaren door kunnen gaan.”